

Lovforslag nr. L 171. Fremsat den 7. februar 1979 af Melchior (CD), Bollmann (CD), Brusvang (CD) og Mimi Jakobsen (CD)

Forslag

til

Lov om ændring af våbenlov

(Eksportfrihed til NATO-lande)

I våbenlov nr. 398 af 12. juli 1946, jfr. lov-
bekendtgørelse nr. 16 af 20. januar 1965, som
ændret senest ved lov nr. 322 af 13. juni
1973, foreslås følgende ændring:

I § 6 indsættes efter stk. 1 som nye styk-
ker:

»Stk. 2. Salg af våben og våbenkomponen-
ter kan dog frit ske til alle Natolande.

Stk. 3. Justitsministeren kan meddele tilladelse til, at salg, som nævnt i stk. 2, kan ske til andre lande.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

Bemærkninger til lovforslaget

De i forslaget indeholdte ændringer har til formål at lovfæste den praksis, som allerede følges. At dette er tilfældet, fremgår af nogle svar, som justitsministeren har afgivet til folketingets retsudvalg den 10. april 1978. Disse svar optrykkes som bilag til bemærkningerne.

Uanset, at de foreslåede ændringer så nogenlunde følger aktuel praksis, skønner CD det væsentligt, at reglerne er lovfæstede både af politiske som af handelsmæssige grunde.

Stk. 2

Dette er helt ukompliceret og behøver ikke nær-

mere begrundes.

Stk. 3

Hensigten med dette stykke er, at justitsministeren bør udarbejde en positiv liste over lande, til hvilke salg af våben og våbenkomponenter frit kan ske. En sådan liste kan eksempelvis udfærdiges hvert år pr. 1. januar.

Dog skal justitsministeren med øjeblikkeligt varsel kunne stryge et eller flere lande af listen, dersom regeringen finder det nødvendigt p. g. a. krigshandlinger i eller omkring et land, eller dersom danske sikkerhedshensyn i øvrigt måtte kræve det.

Bilag*Spørgsmål:*

»Der ønskes en redegørelse for de retningslinjer, der følges ved afgørelser om våbeneksporttilladelser.«

Svar:

Som nævnt under lovforslagets 1. behandling gøres enhver anmodning om våbeneksporttilladelse efter våbenlovens § 6 til genstand for en konkret bedømmelse i lyset af dansk våbeneksportpolitik. Hovedprincippet heri har igennem en årrække været, at der nægtes eksporttilladelse til lande, der er inddraget i krigeriske begivenheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige eller ustabile, at de må befrygtes at udvikle sig til væbnede konflikter, herunder borgerkrig eller væbnet undertrykkelse af befolkningsgrupper, og endelig til lande, mod hvilke der af FN er vedtaget våbenembargo.

Spørgsmål:

»Der udbedes en oversigt over de lande, der godkendes som aftagere.«

Svar:

Tilladelse til eksport af våben gives efter de kriterier, der er angivet i svaret på spørgsmål 1. I praksis vil der under normale omstændigheder kunne påregnes meddelt tilladelse til eksport til NATO-landene, de øvrige nordiske lande, Schweiz og Østrig. mvendt vil eksporttilladelse ikke kunne meddeles til lande omfattet af COCOM-aftalen (Albanien, Bulgarien, Cambodia, Cuba, DDR, Kina, Mongolske Folkerepublik, Nordkorea, Polen, Rumænien, Sovjetunionen, Tjekkoslaviet, Ungarn og Vietnam) samt til lande omfattet af embargo i henhold til sikkerhedsrådsresolution (Sydafrika og Sydrhodesia).